

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

XV. De lenonibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

cataram, vel nomine eorundem reorum & restium, vel aliis etiam extra carceres existentium nomine eorundem carceratorum nuncium, epistolam, literas, vel (ut vulgò dicitur) ambascatias ferre, absq; ejusdem iudicis & Procuratoris fiscalis licentia, ultra pœnas eis à jure vel statuto inflictas, pœnam relegationis in perpetuum, vel ad tempus ad trimeses, & si qualitas facti id exegerit, & iudici videbitur, etiam ultimi supplicii incurrere, & puniri debere præcipimus & mandamus, sicq; per quoscunq; iudices quavis auctoritate fungètes puniri & condemnari, & non aliter, declaramus. Rom. 23. Jul. 1568.

TITVLVS XIV.
DE MONETARVM TONSORIBVS.

Pius Quintus.

Ultimi supplicii pena afficiuntur aurea & argentea monetæ tonsores.

CAP. I.

Cum nil magis humane vitæ commercio sit necessarium, quàm pecuniarum usus, quæ hominibus cuncta humano victui necessaria præbent: decet Romanum Pontificem ad ea libenter intendere, per quæ pecuniæ ipsæ non solum non adulterentur, verum etiam in primavo illarum statu ab omnibus illæse conserventur. Quod, & si cunctis in locis, præcipuè tamen in hac alma urbe nostra, quàm gloriosi Apostolorum Principes martyrio suo consecrarunt, & ad quam veluti communem omnium matrem gentes undequaque concurrunt, singulisque aliis dominis, terris, & locis, nobis & sedi Apostolica mediatur vel immediatè subjectis, curandam est, ut & ad illam venientibus vitiatorum exempla non proponantur, & quibusvis peccandi materies succidatur. Attendentes itaque quòd licet monetarum aurearum tonsoribus ultimi supplicii de jure sit inflicta pœna, argenteas tamen monetæ tondentibus satis minor pœna imposita sit. Ac animo revolentes, quàm par sit utriusque delictum, cum ii qui argenteas minuunt, nulla alia de causa ab aurearum mutilatione, nisi ob earum defectum, subsistant, ac propterea eodem juris rigore, in utroque sciendum esse, æquum reputantes. Motu simili, & hac nostra perpetuè valitura constitutione statuimus, eos qui argenteas tondentes monetæ, ultimi supplicii, & ea quæ aurearum tonsores hactenus puniti sunt, & de jure puniri debent, pœna puniendos esse, & ita ab omnibus, quibus iudicis officium non tam in alma urbe nostra, quàm alibi in toto statu Ecclesiastico commissum est, quovis nomine censeantur, & quavis auctoritate præfulgeant, injunctum est, puniri volumus & mandamus. Districte inhibentes singulis terrarum, locorum, & civitatum dominis in temporalibus, ne iudices præfatos in præmissis hoc modo scièntes, sub excommunicationis, &c. impedire, molestare, vel inquietare audeant, vel præsumant.

TITVLVS XV.
DE LENONIBVS.

Paulus Quartus.

Lenonum sordidum & turpe lucrum ex prostitutione virginum contrahentium pœna.

CAP. I.

Lenones & lenæ, circa prostitutionem masculorum verantes, & cum eis circa prostitutionem ipsam agentes, vel consentientes, necnon lenones & lenæ, puellam, seu aliam juvenulam invitam assumentes, & ad necessitatem nutriendas, ac postmodum prostituentes, & lucram ex ejus prostitutione caprantes, quotquot fuerint ultimo supplicio afficiantur. Hi vero qui corrupto comite stuprum puero suaserint, aut puel-

lam virginem super violatione ejus pudicitia impellerint, seu ad hoc ei quicquam donaverint, remiserint, ut id adsequerentur, dederint, aut domum locum commodaverint, seu quicquid aliud ad effectum commissorum fecerint, flagitio perfecto, capitali pœna puniantur, eo autem imperfecto, in aliquam multam impotentur, & inibi perpetuò relegentur. & cum præmissis comites corrupti fuerint, eisdem pœnis subiacent. ceteris verò casibus lenones & lenæ hujusmodi, quæ cetero lenocinii artem exercentur, factibus per publicè casti, ab hac urbe perpetuò emigrare cogantur, qui domos suos eisdem lenonibus vel lenis de eorum enter locaverint, vel si ignorantes id fecerint, nisi priusquam hoc eis notificatum fuerit illos expulsi omnium sic locatam eo ipso amittant, & ea tenore & effectum priventur, & spolientur, & insuper pœnam alicuius auri ab eis auferendam, & in pios usus convertendorum ipso facto incurrant.

TITVLVS XVI.
DE CONCVBINARIIS ET FORNICATORIBVS.

Leo X. In Concilio Lateranensi.

In publicis concubinaris animadversio debet Synodice vincularum ordinari, ut omni fermi castitatis pœnitentia in locum pœnitentiæ extirpata, legi divina auctoritas confirmetur.

CAP. I.

Statuimus quòd quicunq; clericus, clericus, conditionis, status, religionis, dignitatis, etiam fiscalis, vel aliter præeminentiæ fuerit, qui publicè præsentium a notitia, quam habere præsumitur post duos menses post earundem præfatum publicationem in Ecclesiis cathedralibus factam, quæ non necessarii omnino facere teneantur, postquam præfatum ad eorum notitiam pervenerint, publicis concubinariis à perceptione fructuum omnium beneficiorum trium mensium spatio sit ipso facto suspensus, quæ superior in fabricam, vel aliam evidentem Ecclesiæ utilitatem, ex quibus si fructus percipiuntur, necnon hujusmodi publicum concubinarium pœnitentiam esse noverit, mox suus superior monere teneatur, ut infra brevissimum terminum concubinariis dimittat, & si illam non dimiserit, vel dimissio seu aliam publicè resumpserit, jubemus ut ipsum omnibus suis beneficiis omnino privet. Et nihilominus si publicis concubinariis, usq; quò cum eis per suos superiores publicum concubinarum dimissionem, manifestè, aut evidentem, non fuerit dispensatum, ad suspensionem quorumcumq; honorum, dignitatum, beneficiorum, officiorumque sunt inhabiles: qui si post dispensationem relicto veniunt ad hujusmodi publicum concubinarium redierint, sine ipsius alicujus dispensationis ad prædicta profus inhibet extant: quòdque si hi ad quos etiam extitit pœnitentia, eos, ut prædictum est, punire neglexerint, eorum superiores tam in ipsos de neglectu, quàm illos pro concubinariis modis omnibus digna pœnitentia animadvertant. In Conciliis etiam provincialibus, & synodalibus advenientes punire negligentes, vel de hoc crimine diffamatos etiam per suspensionem à collatione beneficiorum, vel alia condigna pœna severiter procedatur: & si si quorum defestitutio ad nos & sedem prædictam spectat, per concilia provincialia aut superiores propter concubinarum publicè

a Concilio Tridentino idem ipso sess. 25. cap. 14. clerici concubinaris beneficiorum promotionem & excommunicationem, &c. b. Idem ferme pœna in concubinariis auctoritate Concilii mens. sub Eugenio II. cap. 7. in 3. Tom. Concil. pag. 211. & generaliter in Concilio Oxoniensi. cap. 11. sess. 3. Tom. Concil. pag. 74. in hujus sess. 20. 4. Tom. Conciliorum.

